

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Bárczy Budapestje*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bn
(Hely)

1926. 9. 5.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Bárczy István

Idő

"1926"

Személy

Székesfővárosi házinyomda 1000

Bárczy Budapestje

A budapesti polgármesterválasztás első izgalmaiba vezérlő szólalként csendül az egyik párt által kiadott jelszó: Bárczy Budapestje! Igy. Nem Magyarország fővárosa, nem a magyar nemzeti élet ezeráru szövevényének középpontja. Nem. Budapesthez nincsen joga a magyar államnak, a magyar nemzetnek. Ez Bárczy Budapestje.

Azon a címen, hogy Bárczy idejében épült Budapestnek számos monumentális épülete és ezek az épületek még ma is díszessé, anyagi és szellemi értékekben gazdaggá teszik Budapestet, mert kultúrájának eszközei, egészségügyének, forgalmának, szociális fejlődésének otthonai. Számos márványtábla hirdeti Budapesten Bárczy nevét és valódi érdemeiből valamit is elvenni nagy igazságtalanság volna. A nem közönséges szabású ember lendületét letagadni nem lehet. Ezek az érdemek ma is figyelemreméltó helyet biztosítanak neki a multban, Budapest történetében, egy letűnt világban, amely ma már nincs és aminek nem szabad újra visszatérni, hogy megint elhozza ránk a belőle kifejlődött végzetes veszedelmeket.

Aggodalmas dolog Budapestről így kimondani, hogy Bárczyé. Ezek a birtoklást kijelentő jelszavak szomorú időkre emlékeztetnek, amikor a többi közt azt is hallottuk, hogy: Minden a mienk! Mert,

ha Budapestet valaki egy párt tulajdonának foglalja le, ha ki akarja kapcsolni az állam rendjéből, a nemzet életéből, akkor igen hamar eljőhet megint az az idő, amikor Budapest és a magyar nemzet szembe kerülnek egymással.

Ha Bárczy idejében épült Budapestnek nem egy szép épülete, ezt nem Bárczy csodálatraméltó egyénisége teremtette a semmiből. Bárczy akkor került Budapest élére, amikor a kiegyezés óta szabadon fejlődő magyar élet gazdasági téren is teremni kezdte gyümölcseit. Amikor Baross Gábor vasuti politikája Magyarország középpontjává tette Budapestet. Amikor Wekerle pénzügyi kiválósága gazdasági életünket is fölemelte és a nyugat előtt komoly tényezővé tette. Amikor harmoniába kezdtek simulni azok az ellentétek, amik hosszú időn át akadályozták a magyar fejlődést. Egy gazdaságilag hatalmas fejlődésnek induló ország fővárosa volt Budapest. Az ország erős fejlődése természetesen kiülközött fővárosán. Bárczy érdeme abban volt akkor, hogy ezt a fejlődést nem akadályozta meg.

Most jön egy párt és e multbeli érdemek alapján Budapestet Bárczynak ajándekozza. Egy párt, amelynek egynémely szervezete Budapest történetében szerepet játszott már Bárczy korában. Ennek a szerepnek a jelentőségét akkor nem sejtettük, de azóta sok mindenre megtanított az idő. Ma már tudjuk, hogy bizonyos jelszavak milyen veszedelmeket

rejtnek. Ne vegyék rossz néven, ha nem lelkesedünk azoknak a hangos beszédén, akik dicsérik Bárczyt, mert „felépítette” Budapestet. Nem is vehetik rossz néven, mert Budapest felépítőjét azok dicsérik, akik lerombolták Magyarországot. Először lelkiileg, mert kiölték a nemzeti érzést, megfertőzték a nemzet erkölcsét, guny tárgyává tették a magyarság minden eszményét. Ami azután jött, mind ebből következett.

A Bárczy idejében felépített falak itt vannak és most följár e falak közé kísérteni annak a kornak a szelleme is. Tisztelet és elismerés Bárczynak azért, amit épített, de még az ő nevével se engedjük fedezni a rombolás újból való elindulását.

A baloldali szélsőségek csodálatos politikai színvakságban szenvednek. Ha a jobboldali szélsőségek korlátozásáról van szó, azt alig veszik észre és olyan természetes dolognak tekintik, mintha a kormány az ő szolgálatukra tenné ilyen intézkedéseit. Még gunyolódnak is, hogy lám a kormány megijedt a külföld hangulatától és kénytelen volt a kedvelt szélső jobbot megfektezni. De ha a baloldali szélsőségek ellen lép föl a kormány, akkor egyszerre veszélyben van az emberiség sorsa. Pedig nagy szerencsétlenség volna ránk, ha olyan kormányunk lenne, amely nem okult a közelmult szerencsétlenségeiből és nem törekedne arra, hogy minden szétbontó törekvést, minden lépést, amely 1918 felé vezet, első megmozdulásában megakadályozzon.

A Bárczy Budapestje megint nem lenne Magyarország fővárosa. Megint

megnyílnák a szakadék a főváros és a vidék között. Tétlenül nézheti-e a kormány, hogy az ország egy nyolcada, egy ennyire értékes rész így kiszakadjon a nemzet testéből? Budapest nem lehet az apró klubok költségéiben kikelt kis politikusok kísérleti lehetőségévé. Bárczynak pedig, aki „építő” volt, nem szabad

önmagának letépni magáról ezt a szép méltóságot. Nem szabad „romboló”-vá lenni. Nem szabad Budapestet egy lelkületében, hitében, önrzetében egyre erősödő és gyógyuló nemzetből kitépni, hogy Magyarország büszkesége helyett ennek az országnak kipellengérezett, gyűlöletes helye legyen.